

NAŚMIANY (6) *part praet pass pf*

naśmiany (3), **naśmian** (3).

Pierwsze a jasne, drugie pochylone.

sg m N naśmiány (2), (praed) naśmiãñ (3). \diamond n N naśmiãñ(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: naśmian od kogo (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w. s.v. naśmiać się.

Wyszzydzony, wydrwiony, będący przedmiotem urągania; illusus Mącz, PolAnt; derisus Mącz (6) : Ludibrio haberi, Być naśmian/ Naygrawan. Mącz 198d; derisum atque contemptum beneficium, Násmissione albo w śmiech obrócone dobrodzieństwo. Mącz 356a, 199a, 356a; Tedy Herod wyżrzawfzy iż naśmian od Czárnoksiążnikow/ zágniewał fię bárzo BudNT Matth 2/16.

Szereg: »uplwan i naśmian« (1): Vplwan y násmian. WujNT Matth 27 arg.

Synonimy: naigrany, posromocony, zelżony, zesromocony.

Cf NAŚMIAĆ SIĘ